

Geachte aanwezigen,

‘Iedereen wil oud worden, maar niemand wil oud zijn’. Deze uitspraak van de auteur van *Guilliver’s Reizen*, de Ierse schrijver Jonathan Swift, wordt ook nu, meer dan 300 jaar na dato, nog veelvuldig aangehaald.

Nog vaak wordt ervan uit gegaan dat oud zijn geen pretje is. En voor een aantal ouderen is dat ook in deze tijd zeker nog het geval. Maar er is sinds de tijd van Swift wel het een en ander veranderd. Niet alleen op medisch gebied, maar ook op sociaal/economisch gebied. De leefomstandigheden van de ouder wordende mens zijn sterk verbeterd. De opkomst van bejaardenhuizen en verpleeginrichtingen hebben hieraan in belangrijke mate bijgedragen. De laatste decennia zien we echter het percentage ouderen dat gebruik moet maken van een verzorgings- of een verpleeghuis sterk afnemen. Sinds de jaren 80 is dit gedaald van 10 naar bijna 5%.

Dit illustreert dat ouderen in toenemende mate ervoor kiezen, ervoor **kunnen** kiezen, om zelfstandig te blijven wonen. De regie in eigen hand te houden. Zelf te bepalen hoe je het leven wilt inrichten. Actief te blijven. Betrokken te blijven bij de samenleving. Zelfredzaam te zijn zolang dat kan.

De Stichting Meierode, medeorganisator van dit Symposium, stelt zich tot doel om, zij het op bescheiden schaal, hieraan een bijdrage te leveren. Het boek ‘Gelukkiger Ouder Worden’, een uitgave van onze Stichting, heeft zijn weg naar de doelgroep reeds gevonden. En vandaag heb ik het genoegen om het eerste exemplaar van een nieuwe uitgave van onze Stichting te mogen aanbieden.

Het betreft het boek met als titel: ‘SENIORENRAAD Wens of Noodzaak?’ en is in feite een handleiding voor het oprichten en soepel functioneren van Seniorenraden’.

Veel oplossingen voor problemen waar de ouder wordende mens mee geconfronteerd wordt moeten dicht bij huis gevonden worden. En ouderen kunnen, nee moeten daartoe zelf initiatieven ontplooiën.

Een Seniorenraad in de buurt kan hierbij een helpende hand bieden. Elke gemeente of deelgemeente zou dan ook naast een Wmo-raad een Seniorenraad moeten hebben. Op veel plaatsen is dat ook reeds het geval. En waar dit nog niet het geval is zijn er zeker mensen te vinden die het een uitdaging zouden vinden om hieraan gestalte te geven.

Om behulpzaam te zijn bij de oprichting van een Seniorenraad en als leidraad voor het functioneren ervan heeft Wim van Kreijl, als lid van het Stichtingsbestuur, het initiatief genomen tot het samenstellen van een handleiding.

Wim is voor velen van u geen onbekende. Hij is, samen met zijn vrouw Annie, reeds vele jaren actief in het ouderenwerk. Zij weten als geen ander hoe belangrijk het is voor ouderen om betrokken te blijven bij de samenleving en mee te denken over het slechten van barrières die de zelfstandigheid en zelfredzaamheid kunnen frustreren. Met ondersteuning van Annie, maar ook van Bert Heijen is een prachtige, informatieve handleiding geproduceerd.

Ik beschouw het dan ook als een eer dat ik vandaag de twee eerste exemplaren hiervan mag aanbieden: één aan onze gastvrouw en eerste spreker van het Symposium, de gedeputeerde voor Cultuur en Samenleving, mevrouw Brigitte van Haften en één aan de volgende spreker en mede initiator van dit Symposium, de Europarlementariër de heer Lambert van Nistelrooij.

Mevrouw van Haften, wij zijn bijzonder dankbaar dat we vandaag met de steun van het college van gedeputeerden dit Symposium hier in het Provinciehuis hebben kunnen organiseren. We stellen het zeer op prijs dat u dit eerste exemplaar in ontvangst wilt nemen.

Mijnheer van Nistelrooij wij zijn blij met uw komst vandaag naar dit Symposium. U bent woordvoerder voor het ouderenbeleid in het Europees Parlement en bent onlangs voor de tweede maal gekozen tot beste Europarlementariër voor regionaal beleid. Uw medewerking is een belangrijke steun in de rug geweest bij de voorbereiding van dit Symposium. We zijn blij u de handleiding, met daarin een voorwoord van uw hand, vandaag te kunnen overhandigen.